

Geronimo Stilton

ULLAL BLANC

Estrella Polar

DE JACK LONDON

Geronimo Stilton

ULLAL BLANC

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Text original de Jack London, adaptat lliurement per Geronimo Stilton

Coordinació de textos de Sarah Rossi (Atlantyc S.p.A.)

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli, amb la col·laboració de Maria Ballarotti (textos) i Roberta Bianchi (dibuixos)

Editing i compaginació de copia&incolla snc.

Direcció d'editing de Ilaria Stradiotti

Disseny gràfic de Silvia Bovo. Amb la col·laboració de Daria Colombo

Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions d'Andrea Denegri (llapis i tinta) i Edwin Nori (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Zanna Bianca*

Traducció: Maria Dolors Ventós

© 2014, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2016, Editorial Planeta S. A.

© 2016, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: octubre del 2016

ISBN: 978-84-9137-018-5

Dipòsit legal: B. 10.634-2016

Impress a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Els buscadors d'or

 El Gran Nord era una extensió immensa, **GELADA** i blanca.

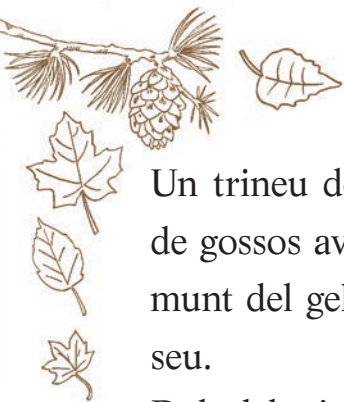
Els arbres estaven coberts de neu i la **TER-RA** reposava sota una capa blanca immaculada.

Tot estava immòbil i **silenciós**, com si el temps s'hagués aturat esperant que passés el rigorós hivern.

Només el sobtat so d'algun tou de neu que queia de les **BRANQUES** més carregades dels arbres **trencava** el silenci.

Amb tot, alguna cosa s'hi movia, allà **BAIX**, enmig d'aquella terra salvatge.

Els buscadors d'or

Un trineu de **FUSTA** tirat per una filera de gossos avançava penosament, cruixint damunt del gel i deixant un solc **lluent** darrere seu.

Dalt del trineu no viatjava ningú, només s'hi entreveia un equipatge voluminós cobert amb una lona.

També hi havia dos homes. Duien jaquetes gruixudes, gorres de **pell** peludes, guants d'abric i raquetes de neu als peus.

El primer home avançava **amb penes**

i treballs al davant, al costat dels gossos, per assegurar-se que no hi hagués cap obstacle.

El segon home, per contra, caminava darrere del trineu, per comprovar que no en **caigués** res.

Els gossos avançaven en la neu, però no semblava que **patissin** fred.

Els buscadors d'or

Els dos companys, en canvi, es **REFREGA-
VEN** contínuament les mans per escalfar-se-les.
I a cada respiració que feien els sortia un baf
blanc de la boca.

—*Bufa!* Estic pelat de fred! —mastegava el primer home, que es deia Henry.

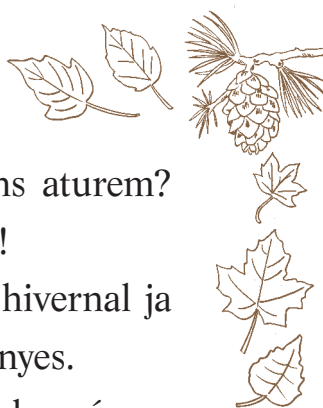
—*Uf!* Jo estic rebentat! —panteixava en Bill, l'altre home.

Ja feia dies que caminaven: havien emprès un **llarg** viatge en direcció a les terres del Yukon, a la frontera entre el Canadà i Alaska. I per què feien cap en un indret tan inhòspit?

En Henry i en Bill eren buscadors d'**or** i feia poc que s'havia escampat la veu que el riu Yukon era molt ric en palletes d'aquest metall tan valuós.

Com molts d'altres, en Bill i en Henry també havien **EXCAVAT** en moltes mines i havien garbellat la sorra dels rius, perseguint el somni de la **riquesa**.

—Ei, Henry! Què et sembla si ens aturem?

—va proposar en Bill—. Es fa fosc!

En efecte, la **PÀL·LIDA** claror hivernal ja s'esmorteïa més enllà de les muntanyes.

—D'acord! —va dir en Henry. I després va afegir:— Afanyem-nos a encendre una **FO-GUERA**... Tinc les mans tan gelades que no em sento els dits!

Els dos buscadors d'or van fer anar els gossos cap a un bosquet d'avets i hi van acampar, mentre la **nit** els embolcallava amb un mantell d'**OMBRES**.

ulls grocs

 Una petita foguera **ESPETARRE-**
GAVA als peus d'en Henry i en Bill,
il·luminant-los el rostre amb una **CÀLIDA**
llum vermellosa que desfeia lentament els
caramells de gel que se'ls havien format a la
barba.

Els dos homes estaven a punt d'estirar-se i abri-
gar-se amb les mantes, quan un udol els va
sobresaltar.

AUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU...

En Bill es va posar a **tremolar** com una fulla.
—Que ho sents, Henry? —va murmurar—.
Aquest bosc està ple de llops!

Ulls grocs

L'altre no va dir res, però va entretancar els ulls, mirant de distingir alguna cosa entre els **TRONCS** de l'atapeïda arbreda. La nit era tan fosca que semblava una **paret** negra.

De sobte, en Henry va entreveure dos puntets lluminosos que **brillaven** en la foscor. Eren grocs i refulgien tant que semblaven brases enceses. Però eren... **ULLS!**

—Són ulls de llop!!! —va cridar en Henry, molt espantat.

Dos, quatre, vuit... Els ulls s'encenien com espelmes i semblava que cada vegada fossin més a prop... i més nombrosos.

Els gossos del trineu van començar a udolar fluixet, com si haguessin ensumat el perill.

En Henry i en Bill es van **AFANYAR** a atiar el foc, perquè ja se sap que als llops els fan **POR** les flames i se'n mantenen ben lluny.

—No he arribat fins aquí perquè se'm **CRUS-**
FEIXI un llop! —va remugar en Henry.

Ulls grocs

En Bill el va assossegar:
—Tranquil, no passis ànsia!
Aquelles **BESTIOTES** no
se'ns acostaran mentre cre-
mi la foguera...

Els dos buscadors d'or es van **arraulir** al
costat dels gossos. Poc abans de tancar els
ulls, en Henry va tenir la sensació que veia un
gos diferent dels altres, enmig de la bandada.
«Deu ser per efecte de la foscor...», va pensar.
Després va fer un sonor badall i va **CAURE** en
un son profund, com el seu company, obli-
dant la foscor, els llops i tots els perills que
envoltaven el petit campament. Quan els
dos homes es van despertar, la foguera havia
quedat reduïda a un grapat de brases.

La nit havia deixat pas a una albada grisa i els
llops havien **DESAPAREGUT**.

En Bill va donar un cop d'ull als gossos i es va
SOBRESALTAR:

Ulls grocs

—Escolta, Henry... Oi que teníem sis gossos?! O m'equivoco?

—No, no t'equivoques. Per què?

En Bill es va **GRATAR** una templa, perplex.

—Doncs, potser no t'ho creuràs, però ara... només tenim *tres* gossos!

En Henry i en Bill van buscar els gossos desapareguts pertot arreu, però no en van trobar ni **RASTRE**.

Potser havien **FUGIT** perquè els feien por els llops...

Resignats i disposats a seguir, els dos buscadors d'**OP** van reprendre el camí amb la resta de la gossada.

